

Молотий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р. Субота, 4 травня 1985 року № 54 (3561). Ціна 2 коп.

ЗІРКИ ПЕРШОТРАВНЯ, ЗІРКИ НАШИХ ПЕРЕМОГ

Демонстрація трудящих на Красній площі в Москві

Хвилини тити. Урочистої тити великого свята. Вони настають на Красній площі, коли час от-от підведе годинну стрілку Спаської банти до цифри «10». І, здається, ціби спресовані тепер в єдиній миті день нинішній і день минулий — історія, з якої ми беремо в прийдешнє її немеркучі звершення.

Солідаризм і мир — не розділені. Таким є головний мотив святкового вбрання Красної площі. Державний прапор СРСР в обрамленні 15 статей височить на флагштоці. Червоні прапори — символ наших перемог у революційних битвах за торжество нового світу, у трудових зверненнях, у жорстоких боях з ворогом за честь і незалежність Батьківщини. «Хай вічно живе в народній пам'яті безприкладний подвиг радянських воїнів, партизанів і підпільників, трудящих тілу, які здобули всесвітньо-історичну перемогу у Великій Вітчизняній війні!» — наголо з цими словами встановлено на площі.

На трибунах — ветерани партії і праці, фронтовики, передовики і новатори виробництва, представники партійних, радянських і громадських організацій, відомі вчені, діячі літератури і мистецтва, мислителі-космонавти СРСР.

Тут же — численні зарубіжні гості: на першотравневий торжество в столицю України Рад прибули делегати профспілкового і робітничого руху більш як із ста країн усіх континентів. Всесвітньої федерації профспілок, інших міжнародних організацій, борючись за мир і дружбу між народами.

Присутні глави дипломатичних представництв зарубіжних країн, акредитовані в СРСР.

На Красну площу прийшли представники трудових колективів — членів Соціалістичного альянсу, ветерани Великої Вітчизняної — фронтовики, трудящі тілу.

Вигукми «ура!», бурхливі, довго не стихаючі оплесками москвичів і гостей столиці сердечно вітають керівників Комуністичної партії і Радянської держави. На центральну трибуну Мавзолею піднімаються товариші М. С. Горбачов, Г. А. Алієв, В. І. Вороніков, В. В. Гришин, А. А. Громико, С. К. Лихачов, Г. В. Романов, М. І. Рязанов, М. С. Соломенцев, М. О. Тихонов, В. М. Чебриков, Н. Н. Демічев, В. І. Долгих, В. В. Кузнецов, Б. М. Пономарьов, С. Л. Соколов, І. В. Капітонов, В. П. Ніконов, К. В. Русаков.

На трибуні — визначні радянські воєначальники. Починається святкова демонстрація трудящих. Її учасники — діти-має дорогих гостей. В районі етнічної демонстрації сьогодні свою творчу могутність, ентузіазм будівників нового світу.

Кинутий, могутній, ніким не победимий, страна моя, Москва моя, — ти самай любий!

енергією і бадьорістю лише урочиста маршева людей над кулачевими шпирками гвардії праці.

Колону Пролетарського району очолюють автозаводці. «Нам подарунок до XXVII з'їзду партії — 50 дизельних автомобілів ЗИЛ-169» — рядок із зобов'язань заводу імені І. О. Лихачова написаний на транспаранті.

Почуття високої відповідальності за результати спільної праці завжди було властиве кращим представникам робітничого класу Країни Рад. Тепер особливо важливо, щоб воно визначало життєву позицію кожного з нас.

Ідуть тіччі «Грюгорки» — падійного бастіону повсталой Пресні. Тут від покоління до покоління передають славі революційні, бойові і трудові традиції.

М. О. Маршеникова з тих, хто перші уроки робітничої майстерності, громадянськості брав у учасників боїв з царизмом. І така вже історична логіка нашого життя: то були уроки стахановського ставлення до праці, їх неопівнений досвід Марії Олександрівни бережимо про неба через усе життя, недро ділячись ним.

З важливими новинами вийшли на демонстрацію верстатобудівники. Вони освоїли масовий випуск високопродуктивних верстатів з числовим програмним управлінням. А недавно в Нових Черемушках почало працювати підприємство єдине в країні виробництво, яке діє за так званою безлюдною технологією. Тут присутні до серійного виготовлення промислових роботів.

На площі — емблема московської зауттєвої фабрики «Парижская коммуна». Вона потонає в білій пилі яблуневого цвіту. Колектив підприємства — колектив новатор. У корпусах фабрики зароджується багато починань, які ставали потім надбанням усієї галузі. В тісному контакті з учасниками виробничих постійно ведуть пошук резервів, розв'язують складні проблеми технічного прогресу. Мелодія — дзвінкий

учасник свята. Знову звучить над колонами любима народом пісня-символ, пісня-пам'ять:

Рассветали яблони и груши,
Поплыли туманы над рекой.
Выходила на берег Катюша,
На высокий берег, на крутой...

Одним поетичним, вісним ім'ям — Катюша назвали в нашій країні грізну зброю перемог і талісман наступного XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.

Пятиколірним фестивалістами романками спалахує площа. Немов планета в мініатюрі: ідуть юнаки і дівчата в яскравих національних костюмах усіх континентів. Різномовними скандують виконавці. Університетські дружини народів імені Патріса Лумумби слова з девізу форуму юнаків: «Антиімперіалістична солідарність! Мир! Дружба!»

В яскраве свято покочується, якому належить майбутнє планети, випалюється зустріч у Москві. Вона буде і бойовим оглядом прогресивної юності, високою трибуною, з якої молоді заявлять про свою рішучість, агітуватимуть, примножуватимуть сили в боротьбі за багаторічний ідеал людства — мир, демократію, соціальний прогрес.

Серед почесних гостей — члени постійної комісії Міжнародного підготовчого комітету фестивалю. Вони з різних куточків землі, але об'єднують їх спільне прагнення — зробити все для успішного проведення московського свята юності, однієї з найважливіших подій у рамках оголошеного ООН міжнародного року молоді.

Хай містичне союзу світового соціалізму, міжнародного пролетаріату і національно-визвольного руху! — звучить над площею Заклик ЦК КПРС.

Сили миру, соціальної справедливості, сили соціалізму переможуть! Пройшовши урочистим походом по Красній площі, москвичі виявили неохотне прагнення — разом з партією, під її мудрим керівництвом розв'язувати складні творчі завдання, примножувати вклад у торжество найсправедливішого порядку на землі — справи комунізму.

Ненадовго розстаємось ми з Красною площею. Першотравень передає святкову естафету дня Великої Перемоги.

В. І. Ленін — засновник преси нового типу. Добірку матеріалів, присвячену Дню преси, читайте на 3-й стор.

Під прапором миру і праці

ПЕРШОТРАВНЕВА ДЕМОНСТРАЦІЯ В КИЄВІ

Свіжа зелень і яскравий кумач — барви весни і першотравневого свята безроздільно панують у містах і селах республіки. Народ України, як і всі радянські люди, зустрічає День міжнародної солідарності трудящих з хоромним пастором, націоналістично на нові масштабні діла, з твердою впевненістю в майбутньому. На підприємствах і будовах, у колгоспах і радгоспах, наукових установах — скрізь відзначають піднесення, викликане рішучими безрезультатними квітневим (1985 р.) пленумом ЦК КПРС, одностайне прагнення втілити в життя плани партії, гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС.

Нинішнє свято осяяне світлом наступного 40 річчя Великої Перемоги. Сьогодні ми з особовою єдиною відчувемо пероздільність високим і прекрасним, поштовхом символів яких є Першотравень, мир і праці. Наша держава, яка накреслила ці слова на своєму прапорі, наш народ, котрий вніс на своїх плечах тягар небувалої в історії війни, йдуть в авангарді сил, що

твердо і послідовно виступають проти безрозсудних планів імперіалізму, загрозливого термідорної катастрофи. У мільйонів людей на планеті зустрічає схвалення і підтримку миролюбний, воєннополітичний курс КПРС і Радянської держави, продикутований високою відповідальністю за долю всього людства.

Традиційне місце масових торжеств у столиці України — площа Жовтневої Революції. Вона в святковому вбранні.

На трибунах — ветерани партії і революції, учасники Великої Вітчизняної війни, передовики і новатори виробництва, діячі науки і культури. Тут же — члени Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів республіки, керівники міністерств і відомств, депутати Верховної Ради СРСР і Верховної Ради УРСР, генерали і офіцери Радянської Армії, гості з інших міст країни. Присутні також співробітники генеральних консульств соціалістичних країн у Києві.

Набагаються урочисто

ті хвилини початку демонстрації. На центральну трибуну піднімаються товариші В. В. Шербицький, Ю. П. Сальченко, Є. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. С. Шевченко, Ю. П. Коломієць, В. Д. Кричак, С. Н. Муза, Я. П. Погребняк. Присутні на площі тепло вітають керівників Компартії України і уряду республіки.

10 година ранку. Звучить мелодія. Київський курятив, сповіщаючи про початок свята.

Ідуть ті, ким по праву пишастись наша країна. Попереду — прапор міста-героя Києва. Він у руках складальника добувної на суден заводу «Меніська кузня» Героя Соціалістичної Праці П. П. Тарасенка.

Почесне право пронести на демонстрації перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВПРС і ЦК ВЛКСМ, немимолодією республіки нагороджено

[Закінчення на 2-й стор.]

МАЙОРЯТЬ НАД КОЛОНАМИ СЯГИ ЧЕРВОНИ

Першотравень! Країна закошена кумачевими стрічками, прапорами, транспарантами, косинками. Радянські люди радо зустрічають свято весни, свято братерства, рівності, праці. Хай вічно буде мир!

10 година ранку. Площа імені С. М. Кірова у святковому вбранні. На трибуні представники партійних, радянських та профспілкових організацій і установ, заслужені люди області, ветерани Великої Вітчизняної війни, праці, ветерани партії і комсомолу.

Учасників святкової демонстрації, кіровоградців і гостей міста вітає з Першотравнем перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

[Закінчення на 2-й стор.]

Під прапором миру і праці

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

за підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання за успішне виконання Державного плану економічного і соціального розвитку на 1984 рік, надано бригадирові комплексної бригади верстатників Київського верстатобудівного виробничого об'єднання Герою Соціалістичної Праці Ю. Є. Забродському.

Над колоною — портрет В. І. Леніна, 115-у річницю з дня народження якого недавно урочисто відзначили радянські люди, все прогресивне людство. Сьогодні, як і завжди, Володимир Ілліч з нами. Заповітні вояди революції живуть в

серцях мільйонів. Його велику справу продовжують все нові й нові покоління радянських людей. У святкових шеренгах — портрети членів Політбюро ЦК КПРС. Звучать здравиці на честь славної ленинської партії.

Кияни, як і всі радянські люди, докладають зусиль до того, щоб успішно виконати рішення XXVI з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС.

На Хрещатику з'являється колона святково прикрашених машин. Здалеку видно слова: «Травень», «Мир», «Праця», «Пролетарі всіх країн, єдині!» «Ні!» ядерному безумству на землі і в космосі! Святю Першого травня завжди було син-

волом торжества принципів пролетарського інтернаціоналізму, нерозривного зв'язку ідей миру і соціалізму. Радянські люди хочуть миру і наполегливо відстоюють його. У святковому оформленні — матеріали, які розкривають суть зовнішньополітичного курсу нашої країни.

Трудовіники столиці республіки, як і весь народ України, одностайно підтримують зусилля ленинської партії і Радянської держави, спрямовані на зміцнення миру. Ця підтримка проявляється в їх прагненні зустріти 40-річчя Великої Перемоги новими трудовими досягненнями.

На площу урочисто вступають колони трудо-

вого Києва. Трудищі міста — герої рапортують про те, що в першому кварталі в промисловості забезпечено надпланове підвищення продуктивності праці на 1,1 процента і зниження собівартості продукції на 0,4 процента. Прагнення зміцнювати трудову і технологічну дисципліну демонструють колективи таких відомих заводів, як «Арсенал» імені В. І. Леніна, «Більшвик», «Ленинська кузня», імені О. М. Горького, багато інших.

Головним напрямом інтенсифікації виробництва є прискорення науково-технічного прогресу. Великий вклад у розв'язання цієї проблеми вносять учені столиці України. Торік у народному господарстві було використано близько тисячі їх розробок, які дали економічний ефект більш як півмільярда карбованців. Прохо-

дять колективи інститутів Академії наук УРСР: електроварівники імені Є. О. Патона, кіберетики імені В. М. Глушкова, надтвердих матеріалів. У цих наукових установах було організовано перші в країні інженерні центри, робота по створенню яких схвалена ЦК Компартії України.

Діяти літератури і мистецтва. Вони сьогодні на грибунах, і в колонах демонстрантів разом з гербами своїх книг, картин і скульптур, музичних, сценічних і кінотворів. Їх віри і пісні лунають над містом. Недавно в Москві відбувся об'єднаний пленум правління творчих Спілок і організацій СРСР. У ньому взяли участь і посланці української культури, які запевнили партію, народ, що й надалі високо нести будуть прапор комуністичної ідейно-

сті, партійності і народності.

Усім їм освітлюють обличчя глядачів, коли на Хрещатику вступають наймолодші громадяни. Величезною любов'ю і увагою партії, держави, всього народу оточено підрастаюче покоління. І новим підтвердженням цього стала реформа загальноосвітньої і професійної школи, яка активно здійснюється в країні.

Святковою повинню заповнили головну вулицю міста спортсмени.

Марш солідарності, миру і праці ще раз продемонстрував беззавітну вірність трудящих міста-героя Києва ленинським заповітам, справі комунізму, став яскравим виявом їх рішучості віддати всі сили й енергію втіленню в життя завдань, поставлених партією.

(РАТАУ).

Майорять над колонами стяги червоні

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Зависають в повітрі перші звуки маршу, який виконує зведений оркестр, і демонстрація починається.

У головній колоні — прапороносці.

Нести знамена області випала честь знатним людям Кіровоградщини: В. І. Гетьманцю — формувальнику ливарного цеху кавового заводу виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», В. М. Грушку — бригадиру електромонтажників БУ 411, Н. Ф. Коваленко — виробничий керівник виробів взуттєвої фабрики, делегатові XXVI з'їзду КПРС, О. О. Кошурков — Герою Соціалістичної Праці, слюсарю виробничого об'єднання «Червона зірка», Н. П. Ковальовій — формувальниці виробничого об'єднання «Друкмаш», І. Г. Машнягуні — депутату Верховної Ради СРСР, фрезерувальниці заводу «Гіросила», О. Г. Рахмановій — закрийниці фабрики індуштив і ремонту одягу, Р. І. Щегляковій — лікарю міської дитячої поліклініки, заслуженому лікарю Української РСР,

О. П. Цінов'яз — депутату Верховної Ради УРСР, свердловальниці виробничого об'єднання «Червона зірка», В. П. Марченко — бригадиру в'язальниць заводу радіовиробів, Є. М. Антопенко — шліфувальниці заводу «Гіросила».

На площу вступає перша колона демонстрантів. Це представники загальноосвітніх шкіл міста. Ті, кому завтра мижити славу батьків, нести естафету поколінь. В умовах реалізації рішень квітневих (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС та «Основних напрямів реформи загальноосвітньої та професійної школи» педагогічні колективи досягли непоганих результатів у підвищенні рівня навчально-виховної роботи, поліпшенні трудового навчання, виховання, підготовці школярів до самостійної праці.

Попереду крокують учні шкіл № 14, 34, 9, переможці соціалістичного змагання. Вони працюють під девізом «Від зразкового класу — до зразкової школи». За досягнуті успіхи у навчанні та вихованні учнів педколективів СШ № 14 нагороджений перехідним Червоним прапором міському

партії та міськвиконкому. Активно включилися школярі міста у рух за ощадливість та економію. На їх рахунок 28 тисяч кіловат-годин зекономленої електроенергії, 1500 тонн зібраного металобрухту та 172 тонни макулатури.

Активну участь беруть школярі у виконанні Програми заохочення трудової загоми школярів постійно трудяться на своїх базових підприємствах. У школах міста діє 32 загони червоних слідопитів.

Ідуть дітвора, ідуть юнани,
А над ними і сонце і квіти,
І зриваються з неба зірки
Щоб на груди невтомним злетіти.

На святковій площі студентів Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, інституту сільськогосподарського машинобудівного, будівельного, кооперативного технікумів, технікуму механізації сільського господарства, музичного, професійно-технічних училищ обласного центру.

Під звуки урочистого маршу крокує багаточисельна колона кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». Над колоною майорить Червоний прапор підприємства та пам'ятник Червоний прапор ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів

СРСР та ВЦРПС, який було вручено червонозоріцям за самовіддану працю. Демонстранти несуть портрети Карла Маркса, Фрідріха Енгельса, Леніна, Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова та інших керівників Комуністичної партії і Радянської держави. Всюди написи на транспарантах: «Не дамо підірвати світ!», «Мир, праця, травень», «Хай живе непорушна єдність партії і народу!».

Трудовіники об'єднання достроково реалізували почесне замовлення колгоспів і радгоспів країни, поставивши їм 23 040 зернових, кукурудзяних, бургачових і овочевих сівалок та запланований обсяг запасних частин.

Героями передтравневого змагання, вахти «40-річчя Великої Перемоги» — 40-ударних трудових тижнів — стали сотні трудівників. Підтримавши ініціативу бригади формувальників ливарного цеху ковкого заводу В. І. Гетьманця та токаря механоскладального цеху № 2 Л. В. Черниги, десятки червонозоріців розгорнули боротьбу за дострокове завершення завдань п'ятирічки. Багато з них сьогодні рапортують, що цей рубіж ними вже взято.

Трудовіники всім серцем сприйняли слова, сказані М. С. Горбачовим на квітневому (1985 р.) Пленумі

ЦК КПРС: «Наступний XXVII з'їзд КПРС, безумовно, стане етапною віхою в розвитку країни. Його значення зумовлюється першорядною важливістю питань, що виносяться на обговорення, характером ширшого періоду, новизною і масштабом».

Святкова демонстрація у Бобринці.

Фото М. САВЕНКА.

істю завдань, які постають перед суспільством...». Перед трибунами проходять трудівники металоброїрних підприємств та підприємств місцевої промисловості й енергетики.

Полум'яють слова трудових рапортів, високо над колонами піднімаються панно і транспаранти. Вони відбивають яскраве, напружене життя трудових колективів. «Кожен день — на службу п'ятиріччю!» —

проголошують робітники в день свята.

В могутніх лавах будівельників тресту «Кіровоградськбуд», БУ «Гіроспецбуд-2», ремонтно-будівельного управління Облрембудтресту.

Споруджувати об'єкти швидко і економічно, вводити їх в дію за графіком, використовуючи наявні резерви, забезпечувати їх надійність — так прагнуть працювати трудівники цих колективів.

У шеренгах демонстрантів різних підприємств і організацій ідуть, сяючи орденами і медалями, сивочолі ветерани. Як і 40 років тому вони несуть знамено Великої Перемоги. Миру і щастя бажають вони всім людям планети.

На багатьох транспарантах — лозунги, що закликають молодь гідно зустріти XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів у Москві. Юнаки і дівчата земної кулі повинні відстояти планету від ядерної катастрофи.

Рідній Комуністичній партії, її Ленінському Центральному Комітету складають сьогодні радянські люди слова шанси, любові й подяки за те, що вона веде народи нашої Вітчизни ленинським курсом...

Сотні разів злітало над площею багатоголосе «Ура!».

На свято міжнародної солідарності трудящих ви-

йшли того дня трудівники всіх підприємств, установ, організацій, навчальних закладів міста. Вони приєднують свій голос за братерську єдність народів світу, за те, щоб кожна людина мала роботу, дах над головою, щоб ніколи не вмирал з голоду дитина, щоб люди простягали своїм братам руку допомоги. Щоб панували на планеті Земля — Мир! Щастя!

В. АФАНАСІЄНКО,

В. ГРИБ (фото).

УСІ НА СУБОТНИКІ!

Свято праці
зустрінемо
успіхами

Є а нашому житті свято, які особливо дорогі всім. Таким для радянських людей є День Перемоги. 40 років над нашою країною мирне небо. Проходять десятиріччя, але ніколи не згасне в пам'яті народній героїчний подвиг тих, хто в тяжких випробуваннях здобув всесвітньо-історичну перемогу. Перемога, завойована 40 років тому, — це не тільки історія, але й сучасність. Знов і знов звертаємось ми до її витоків, держимо рівняння на героїв Великої Вітчизняної війни, використовуємо їх життєвий досвід і моральний приклад для формування у молодого покоління високих патріотичних якостей, безмежної відданості справі ленінської партії.

Цей світлий ювілей особливий ще й тому, що він входить в кожну сім'ю, в кожен дім. От і в нашій комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді важко знайти людину, яку б обійшла стороною війна. В багатьох не повернулася з війни батьки, діди, рідні і близькі. Я особисто свою першу нагороду — медаль «За доблестний труд в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.», одержав в 1946 році одинадцятирічним підлітком.

Цілоком зрозуміло, що патріотична ініціатива передових колективів міст-героїв Москви, Ленінграда і Волгограда гаряче була підтримана членами нашої бригади.

Нині у сільських трудящих напружена пора весняно-польових робіт. Усі — і досвідчені, і молоді механізатори — працюють дружно, злагоджено, як правило, значно перевиконують встановлені норми виробітку. Але сьогоднішній день — день Всесоюзного суботника в честь Дня Перемоги — стане днем найвищої продуктивності праці, днем бережливості, днем роботи на економічному пальному. Так було вирішено на мітингу, який відбувся в нас перед початком суботника.

Основний комплекс весняно-польових робіт, дякуючи високопродуктивній праці Миколи Колесника, Олександра Петренка, Павла Колісника, Олександра Зубова та багатьох інших, вже виконано. Посіяно соняшник, цукровий і кормовий буряк, ярі зернові. Сьогодні плануємо закінчити сівбу кукурудзи на всіх 700 гектарах. До речі, вся вона буде вирощуватись за індустріальною технологією. А ще до Першотравня поставлена на лінійку готовності вся кормодобувна техніка.

Як відомо, комсомольці і молодь нашої тракторної бригади підтримали ініціативу молодих хліборобів колгоспу імені Карла Маркса по шефству над вирощуванням пшениці за інтенсивною технологією. І сьогодні на підживленні 120 гектарів цієї культури працюють Олександр Чижиков, Юрій Михалин, Василь Пивоваров, Микола Воровенко.

«Наша мирна праця — 40-річчю Великої Перемоги!» — під таким девізом працюють на тваринницькому комплексі молоді члени нашої бригади Володимир Колпак, Микола Корчага, Олексій Лоза, Микола Мілінчук.

У переддень знаменного свята Перемоги особливо

гостро відчуваєш, що немає нічого дорожчого, як мир. Але за нього треба боротися самовідданою працею. Це наш патріотичний і інтернаціональний обов'язок. Це — повага до священної пам'яті тих, хто здобув історичну Перемогу над фашизмом, відстояв справу миру на Землі.

В. КОЛПАК,
кавалер ордена Леніна,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 2 колгоспу імені Ленінського комсомолу.
Новоукраїнський район.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. До редакції надійшла телеграма від комсомольців тракторної бригади, яку очолює мудрий наставник молоді Віктор Петрович Колпак. У ній молоді механізатори від усього серця поздоровляють свого бригадира, якому сьогодні виповнюється 50 років, зичать йому щастя, радості, здоров'я.

Буде
новий сквер

Сьогоднішній комуністичний суботник для нас, школярів, стане продовженням «червоної суботи», що пройшла 20 квітня. Він буде таким же масовим, як і той, що минулий, адже в ньому беруть участь майже всім тисяч учнів загальноосвітніх шкіл міста.

Основний об'єкт суботника — створення скверу партизанської слави. По вулиці Партизанській у Світловодську встановлена стела партизанам-підпільникам. Але комсомольці міста вирішили перенести її в затишніше місце і розбити там цілий сквер із просторими доріжками, на яких будуть висаджені молоді деревця і кущі.

Приємно, що разом із учнями СШ № 1 тут працюватимуть хлопці і дівчата меблевої фабрики і комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів. Всі вони доклади́тимуть максимум зусиль, щоб сквер партизанської слави відкрився саме 9 Травня — в день святкування 40-річчя Великої Перемоги.

А ще школярі середніх шкіл №№ 5 і 10 займуться благоустроєм бульвару Карла Маркса і комсомольського скверу по вулиці Приморській.

В. ЛИТВИНОВА,
голова міського комсомольського штабу «Юність».
м. Світловодськ.

Від старших
не відстають

Напередодні сьогоднішнього трудового свята учні всіх шкіл нашого району одержали чіткі конкретні завдання. Так, хлопчики і дівчатка Гурівської десятирічки працюють разом із старшими у саду місцевого колгоспу імені Горького. На честь 40-річчя Великої Перемоги іванівські школярі висадять сорок білокорих берізок неподалік рідної восьмирічки.

На спорудженні спортивного стадіону у Долинській трудитимуться піонери і комсомольці шкіл міста.

Всього у суботнику візьмуть участь майже п'ять тисяч школярів.

Г. БОЙКО,
секретар — завідувач відділом учнівської молоді Долинського районного комсомолу.

У РИТМІ
СЬОГОДЕННЯ

Кожен черговий номер газети — це, по суті, це одна заочна розмова з нашими читачами. І журналістам редакції небайдуже, чи знайде вона відгук у серцях і умах читачів.

Своєрідним показником дієвості газетних матеріалів є листи, які одержує редакція щодня. З них ми довідуємося, що найбільше хвилює сьогоднішню молоді, дізнаємося про її смаки, уподобання, моральні орієнтири. Ці листи дають колективній редакції привід для різноманітних публікацій, сприяють оперативному реагуванню газети на суспільні процеси, що відбуваються у молодіжному середовищі.

Саме з таких листів, написаних під першим враженням од прочитаного, найчастіше починалася дружба колективу газети з читачами. Наскільки плідною є ця дружба, можна судити зі зробленого нами разом за рік од минулого Дня преси. За цей час на шпальтах «Молодого комунару» не раз появлялися імена і добре відомі широкому загалу читачів

газети позаштатних авторів, і тих, хто тільки починає пробувати свої сили у цій справі. Горік кількість листів порівняно з 1983 роком зросла більш як на чотири тисячі.

Сьогодні, у переддень свята Преси, ми щиро дякуємо нашим читачам, які допомагають робити газету цікавішою, змістовнішою, злободеннішою. Ми дякуємо нашим робітникам Кіровоградцям Антоніні Корінь, Валентині Левченко, Анастасії Сарженко, Людмилі Крамаренко, Ігореві Костенку, Олександріві Ауліну, Миколі Литвиненку, Людмилі Дерев'янко, Володимирові Євгененку, Оксані Санжарі, Сергієві Колесникову, Анастасії Курганському, Петру Омишенку, Василеві Переверзеву, Любові Щербині, Ірині Підпрігорі, Наумові Добрину, Романові Дайдакулову, Юрієві Іванову, Михайлові Пожнову, Валентині Подобніській, Олександріві Попові, Володимирові Поліщуку та Андрію Чернишюву, новомірогородцям Миколі Сухову, Вікторіві Шульзі, Миколі Стояну, Віталієві Давиденку, ма-

ловистям Володимирові Тильову, Григорієві Красному, Володимирові Щербак, Григорієві Перешнісу, Гайворонцям Любою Панченко, Тамарі Романюк, світловодцям Вячеславів Сокуреньку, Борисові Слюсарю, Мечиславу Веніковському, Ользі Литвиненку; щиро спасибі також Кузьмі Повельку, Клавдії Башкирській, Вячеславу Колесникову (Олександрійський район), Катерині Кобзар, Вірі Вієвській (Добровелічківський), Олександріві Гавриленку, Володимирові Лашкулу (Бобринський), Аллі Рибак, Станіславіві Фененку (Новгородківський), Аллі Яцишиній, Миколі Савенку (Устимівський), Ользі Сигаєвій, Вікторіві Мізину, Наталі Гарас (Новоукраїнський), Миколі Чубу, Олександріві Резниченку, Валентині Стах (Голованівський), Володимирові Крутю (Онуфріївський), Варварі Островерховій, Олексії Голобородьку, Володимирові Нечипоренку (Знам'янський), Олександріві Іванову, Галіні Шалапко, Надії Бужан, Валерієві Горенку (Вільшанський район).

Колектив «Молодого комунару» бажає всім робітникам, усім друзям газети щастя, здоров'я, мирного життя, нових творчих успіхів.

Гострого пера вам, дорогі друзі! Зі святом Преси!

ТЕПЕР,
ЯК І РАНІШЕ

Радувалися хлібороби врожайності першого повсякденного року: пшениця виродилася дорідна, густа, з важкими бронзовитими колосками. Техніки ж збирали її не зупинивши, що придало колосам ще до вітня, знищили окупанти. Стали хлібороби пшеницю класти у поносі вручну, носами, і трудилися так завзято, з таким ентузіазмом, що винесли захоплення своєю працею. От і вплинуло це на мене, вирішив написати до районної газети замітку про трудовий героїзм колгоспників. Так у «Червоному прапорі» (тодішня назва нашої районки) з'явилася моя перша замітка «Вийшли в поле носами».

Після цієї першої проби пера я став періодично дописувати до газети. Надсилав листи про шкільні справи, про працю колгоспників, наступного року в День преси редактор районної газети тов. Соловйова вручила мені, юнцю, премію за активне співробітництво в районній газеті.

Вже два десятиліття працюю друкарем в Мало-виськівській районній друкарні. Тепер ще ближче став до газети, друкую її. Надсилав до газети і критичні замітки.

У день професійного журналістського свята хочу сказати: спасибі тобі, газето! За наснагу, за творчий неспокій, за можливість говорити до багатьох заради спільного.

В. КУДРЯ,
ударник комуністичної праці, друкар Мало-виськівської районної друкарні.

Редактор районної

На початку 1942 року в Компаніївці з'явилися надруковані бутівськими патріотами листівки з повідомленнями Радінформбюро про розгром фашистських військ у грудні 1941 року під Москвою та закликом до боротьби з окупантами. Їх активно поширювали серед жителів села компаніївські комсомольці З. П. Вишневська, Е. М. Вільковська, А. Л. Клименко.

...Радів голова колгоспу Лук'ян Клименко — знаходили своєю стежкою його сини. Ось уже Андрій поступив до Кіровоградського будівельного технікуму. Все в нього добре...

Та накопичилася чорна хвиля війни. Пішли на фронт батько, брат Іван... Потекло, сповнене тривоги, життя. Під окупантським чоботом. Відчули люди, що таке німецький порядок. І теж взялися за зброю.

Якось Андрій Клименко зустрів однопольовика. Ска-зав:

— Знаю, батько твій на фронті кров проливає, знаю, що й ти хлопець тямутий.

Чоловік заупустив руку під полу.

— Ось візьми, вдома прочитаєш, зрозумієш що й до чого, — простяг паперову пачку. — Та стережися! При світлі каганця заміготіли літери. «Повідомлення Радінформбюро... Розгром фашистських полчищ під Москвою...». Радісно билось серце. Хотілося закричати і бігти до людей, поділитися з ними радістю. Та пам'ятає настанову: «Стережися, синку!».

Так на початку 1942 року в Компаніївці з'явилися листівки із закликами до боротьби. Один з розповсюджувачів слова правди на окупований ворогом територій був юний патріот Андрій Клименко.

Одна думка не давала Андрію споккою: «Батько і брат в армії, нищать во-

рога, а він... розкладає листівки. Хлопчаче завдання». Роки ж у нього уже солдатські! Вирішив проситися на фронт...

І ось він у діючій армії. Воєнний стелітсь шлях від Первомайська берегами Південного Бугу. Та все на Захід. Далі і далі від отчого дому. Дорога рядового, старшого сержанта...

Почалася Яссько-Кишинівська операція. Місто Херменешти. Вже вкотре зводяться білці в атаку.

Разом з ними — Андрій Клименко. Ось і цього разу його голос потонує у багатотисячному «ура». Він біг, не відчувачи під собою ніг. Тільки вперед!..

Повільно брів вулицею листоноша. Ось і садилась Клименків.

— Кричесь, Тодосіє, у всіх тепер горе... Ось візьми.

Та й одвернулася...

Били рядки кинджалими ударами в самісіньке серце. А листоноша був уже в сусідів.

Та сталося диво — ви-

жив Андрій. На його грудях засяяли ордени Слави, Червоної Зірки, Вітчизняної війни, медалі — за мужність і героїзм. Про подвиги А. Клименка в статті «Ось вони, герої Вітчизни» повідомляла армійська газета «Суворовець».

І полетіли листи матері, сестрам Катерині та Марії, найменшому братові Миколі: «Ми добили ворога. Скоро Перемога!».

Демобілізувався комсорг полку Андрій Клименко в 1947 році. Почав працювати у Кіровоградському обкомі комсомолу.

Спочатку інструктором, старшим інструктором. Потім першим секретарем Компаніївського райкому комсомолу. Поважали Андрія. Пишались його ділами батько, мати.

Уважно придивався фронтовик до кожного юнака і дівчини. Робив все можливе, щоб молода людина не загубила свою стежку в житті, працювала і за себе, і за тих, хто мріяв про мирне небо та не повернувся з доріг війни.

Про бачене, пережите писав у районну, обласну газети. Не раз заважували комуністи: непогано Андрій мислить, аналізує, ставить в центр уваги людину праці, вболаває за її долю.

У 1951 році доручили Андрію Клименку редагувати вугізьську районну газету «Більшовицька зброя».

Через п'ять років після закінчення Вищої партійної школи при ЦК Компартії України він переїздить у Новоукраїнку. З того часу й редагує районну

газету «Радянське село».

Багато зробив редакційний колектив під керівництвом досвідченого журналіста. Нелегкий шлях редактора був тісно пов'язаний з трудовими подвигами прославлених хліборобів О. В. Гіталова, В. С. Андріяша, інших Героїв праці.

— Коваль журналістських кадрів! — саме так називали колеги Андрія Лук'яновича Клименка.

У Новоукраїнці гострили своє слово майбутні редактори газет В. Калыко, І. Муха, І. Пайол. У різних куточках України на відповідальних посадах трудяться журналісти С. Брухаль, М. Руденко, С. Бровченко. У новоукраїнській районці продовжують періодично працювати учасники Великої Вітчизняної війни Б. Яровий і Г. Галушка.

І ось районну газету «Радянське село» нагороджено Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР. Згадав Андрій Лук'янович тих, хто пером боровся і бореться за щастя людське. Спільну поїздку з журналістами у братню Башкирію, організовану ним університетськими робітниками та літературне об'єднання.

Виповнилося йому минулої весни шістьдесят літ. Колишнього фронтовика вітали однополчані, його учні, колеги. Андрій Лук'янович був щасливий: «Здається, викопав свою місію на землі, не одну людину поставив на ноги, дав у життя дитину. І діти вибрав правильні стежки — син — на відповідальній партійній роботі, донька — інженер-конструктор».

Щоранку він поспішає на роботу центральною вулицею міста. До редакції. Під підполковницьким запасом, заступник голови бюро обласного відділення Спілки журналістів України, комуніст Андрій Лук'янович Клименко.

В. ЩЕРБАК,
лауреат обласної журналістської премії імені Ю. І. Яновського.

ОПАНОВУЙТЕ КОМП'ЮТЕРНУ ТЕХНІКУ

Під рубрикою «Революційне мислення, революційні дії» молодіжне видання «Пламки» толбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна» опублікувало статтю секретаря окружного ДКСМ Ясена ПЕНЧЕВА про необхідність для молоді опановувати комп'ютерною технікою.

«У нашій країні, — пише він, — всенародний рух під девізом «Революційне мислення, революційні дії» невіддільний від безпосередньої практики життя та діяльності комсомольських організацій. Керуючись настановами національної партійної конференції, лютого (1985 р.) пленуму ЦК Болгарської Комуністичної партії, Центральний Комітет ДКСМ чітко визначив два головних організаційно-політичних завдання всіх організацій Димитровської Комуністичної Спілки Молоді.

Перше з них: навчити юнаків і дівчат у сферах трудової діяльності та навчання користуватися електронно-обчислювальною та комп'ютерною технікою. Толбухінський окружний комітет БКП забезпечив найсприятливіші організаційні та матеріально-технічні умови, котрі роблять реальним виконання комсомолією Добруджі першого завдання. Нині в окрузі навчаються в 1800 гуртках, школах, групах за інтересами, в творчих колективах 22 тисячі молодих людей. Відчутну допомогу вони одержують від комп'ютерних секцій 216 клубів науково-технічної творчості, в роботі яких беруть участь понад 40 тисяч допитливих з числа трудової, студентської та учнівської молоді. Економічний ефект від їхніх впроваджених розробок торік становив 1,5 мільйона левів...»

«Слід усвідомити, — пише далі автор, — що науково-технічний прогрес не означає одне лише насичення новітньою сучасною технікою промисловості, сільськогосподарства, розгалуженої в окрузі сфери обслуговування населення. Цей прогрес в певній мірі формує належне мислення та дії трудової молоді, її прагнення активізувати свою участь в процесі роботи на будь-якому робочому місці».

Що стосується другого головного завдання в русі революційного мислення та революційних дій, вказує наприкінці своєї статті секретар окружного ДКСМ Ясен Пенчев, то воно полягає в тому, щоб сповна скористатися всіма випробуваними засобами ідейно-виховної роботи в молодіжному середовищі, всюди, де юнаки та дівчата працюють, навчаються, живуть.

За матеріалами толбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

«У нашому клубі ввечері нічим зайнятися...». Знаючі рідні, правда? «Молодий комунар» час від часу одержує від сільської молоді скарги такого змісту, надсилає їх на розслідування і публікує повідомлення про вжиті заходи або про те, як компетентні особи замість конкретних дій відбукуються формальними відписками. Така доля спітала, зокрема, лист молодих жителів села Назарівки Кіровоградського району — на їх скаргу завідувач районним відділом культури А. О. Медведєв відреагував так: «Ніхто не бажав вести вокально-інструментальний ансамбль...». За відписку відділу культури Кіровоградського райвиконкому піддавався критиці в газеті за 4 дні після п. р. (замітна «Бо ніхто не бажав»). На неї товариш Медведєв відповів: «Згідно зі штатним розписом у Назарівському сільському клубі повинен працювати лише завідувачий, Колгосп імені Крупської не має коштів для утримання керівника ВІА і придбання інструментів. На центральній садибі колгоспу імені Крупської при сільському будинку культури працюють гуртки основних жанрів. У господарстві були проведені комсомольські збори, на яких затверджено клубну раду Крупської централізованої клубної системи і складено графік культурного обслуговування сіл, що входить у систему».

Графік — це, звичайно, добре, а відсутність коштів і відповідно ВІА... — так, так, погано. Але ж не в цьому сенс життя! У скаргах на нецікаве дозвілля, підписаних неспівісно і майже анонімно «Молодь села», на жаль, простежується песимістичне ставлення до справи: нема музики, то вже й не знають, нуди себе подіти. І от на цьому тлі нас приємно порадував лист із тієї самої Назарівки, де хлопці і дівчата нібито нудно. Якби всі ровесники автори листа виступали з її позицій, то, нам здається, приводів для скарг було б значно менше.

НЕ ТРЕБА НІКОГО ЧЕКАТИ

ТВОЄ
ДОЗВІЛЛЯ

Члени нашого комітету комсомолу прочитали у вашій газеті замітку «Бо ніхто не бажав», обговорили її на засіданні комітету комсомолу. Скарга молоді села Назарівки дуже схвилювала всіх. Дуже прикро, що про лист молоді в комітеті комсомолу чомусь не було відомо. Це, звичайно, доказ того, що молоді не повною мірою вірять у можливості нашого комітету та його правління колгоспу, коли зразу ж звернулася до редакції. Вирішили ми провести збори молоді села Назарівки — послухати, порадитись, накреслити план на майбутнє і виконувати його. На збори були запрошені голова виконкому Назарівської сільської Ради Т. П. Котюк, комсомольці-колгоспники, завітали й молоді, яка навчається в місті. Це ті, хто незабаром закінчить навчання і прибуде спеціалістами до рідного колгоспу. Запросили учнів комсомолів Назарівської восьмирічної школи. І дуже прикро було, що на ці збори не захотіли прийти вчителі-комсомольці. А поговорити було про що. У клубі є шахи, шахи, більярд, магнітофон, під який танцюють, телевизор. Є ба-

гато, а ось з вокально-інструментальним ансамблем і справді ще не вирішене питання. Та хіба на цьому кінець світу? Адже коли говоримо відверто, то від нас, молоді, залежить наше дозвілля. Є де його провести, та не знаємо як. Так і вирішили: для того, щоб жити стало веселіше, цікавіше, треба самим бути активними. Насамперед організатора треба хорошого. Збори одноголосно обрали секретарем комсомольської організації села Назарівки В. Тютюню, молодого механізатора, який, на думку всіх, зуміє налагодити контакт молоді з правлінням колгоспу імені Крупської, а воно, гадаю, завжди піде на зустріч молоді, бо нам завтра бути хазяями в колгоспі, зміною нашим батькам.

Продумували на зборах і план роботи. Звичайно, треба частіше і змістовніше проводити вечори від-

початку, от хлопці і запрошували завітати у нас в селі два рази на рік Дені допризовника. Кінемеханіком буде працювати в селі Назарівки комсомолець О. Христов. Тож кінофільми будуть демонструватися.

Але хвилює мене як секретар комітету комсомолу не таке питання: кадри. В основному мають освіту, кваліфікацію у нас в господарстві лише ірредігані Круської будинку культури, а у Вишніківці, Назарівці літальним дозвілля займаються люди, які за спеціальністю дуже далекі від клубної роботи, хоча й стараються працювати добре. А коли пропонуєш учням піти від колгоспу іти вчитись у культурно-освітній заклад — відмовляються. Хто ж, як не ми, молоді люди, зробить наше життя цікавим, хто ж, як не ми, буде горіти, а не тліти? А ми, молоді, іноді зводимо все до естради і дискотеки. Я, звичайно, не проти них, але

хвіба ж тільки це? Є ось у Назарівській восьмирічній школі талановиті танцюристи. А чому б їм не забрати з молодших учнів гурток? Дивись, і веселіше.

У Круській є хороший хор. Керівники його працюють з душею. Та, думаю, те, багато молоді співає? Ні, більше тих, у кого сім'я. А чому молоді остероно? Пасивні? Ні! Добре працюють наші дівчата-комсомолки на фермах, механізатори у полі, та й вечори проводять непогано. Вечір вдів недавно був, і зустріч з ветеранами, і незабаром створили. А от ще не повністю усвідомили хлопці й дівчата, що не треба нікого чекати, що ніхто краще від нас самих нам дозвілля не організує...

В. РУДЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Крупської.

Кіровоградський район.

Близнята.

Фото В. ВОРОНИ.

4 КВІТНЯ

ЦТ (І програма)

8.00 — «Час» 8.35 — Концерт 9.10 — Поемична композиція за віршами рідянських поетів 10.05 — Більше хороших товаришів 10.35 — Документальний фільм «До 40-річчя Великої Перемоги» 11.00 — «Час» 21.45 — «Нам дорога ці забути не можна» 11.30 — Поезія О. Твардовського 22.05 — Концерт народних артистів Казахської РСР А. Дінієва і акцелерічного оркестру народних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо 23.15 — Новини

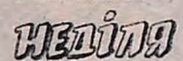
УТ

10.00 — Інформаційний випуск 10.30 — Пісня скликає друзів 11.15 — Урок ритмічної гімнастики 11.30 — Доброго вам здоров'я! 12.00 — Призначення побачення 12.30 — Тіло 12.45 — На комуністичному суботнику Інформаційний випуск 13.30 — Зустріч учасників Всесоюзної лави Пам'яті, присвяченої 40-річчю Великої Перемоги 14.00 — Міжнародна студія УТ 15.30 — Телегурт «Сонячні кланьї» 17.45 — До 40-річчя Великої Перемоги «Пам'ять про велику війну» Фільм 4. 18.45 — День за днем (Кіровоград) 19.00 — Актуальна камера 19.40 — Документальний фільм «Нікитини» 20.20 — Ніч в солдатській шинелі 20.50 — На добраніч, діти

21.00 — «Час» 21.45 — Автограф 22.40 — Новини

ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика 8.15 — Листо хочеш бути здоровим 8.30 — Документальний фільм 9.05 — Ранкова пошта 9.35 — Програма Ленінградської студії телебачення 11.20 — К. Паустовський «Старий у потертій шинелі» 12.00 — Концерт народної артистки СРСР О. Образцової 12.50 — Кінопанорама 14.35 — Світ і молоді 15.10 — Виступ Червонопрапорного Лівнично-Кавказького ансамблю пісні і танцю 15.40 — Міжнародний огляд 15.55 — Музична передача для юнацтва з Колонного залу Будинку Співок Під час перерви — 17.10 — Новини 18.15 — Фільм «Суворов» 20.00 — Вечірня казка 20.20 — Це ми маємо 21.00 — «Час» 21.45 — Фільм «Повстання на олені»

5 КВІТНЯ

ЦТ (І програма)

8.00 — «Час» 8.35 — Виставка Буратіно 9.05 — 18-й тираж «Спортлото» 9.15 — «Вінок українських народних танців» Концерт заслуженого ансамблю народного танцю УРСР «Ітрани» 9.45 — Документальний теле-

фільм 10.35 — В.А. Моцарт Концерт № 9 для фортепіано з оркестром мідь-белого мажор 11.25 — Новини 14.30 — Новини 14.50 — П'ять річчя — справа кожного Документальний телефільм 15.50 — Російська мова 16.20 — Новини 16.25 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас» 17.25 — Виступ концертного ансамблю електронних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо 17.55 — Наш сад 18.25 — Мультифільм 18.45 — Сьогодні в світі 19.00 — День преси 19.35 — До 40-річчя Великої Перемоги Прем'єра документального фільму «Маршал Жуков Стріпін біографії» 21.00 — «Час» 21.45 — Вечірній мейд за участю артистів ЦДР НРВ ЧССР 22.30 — Футбольний огляд 23.00 — Сьогодні в світі

УТ

10.00 — Гімнастика 10.20 — Виробничі гімнастики 10.35 — Шкільний екран 5 клас Музика 11.00 — Що може експеримент Із прикладу «Дисципліна» постановки міра відомості і чести підприємства 11.45 — Новини 16.00 — Новини 16.10 — Срібний дзвіночок 16.30 — Сьогодні — День преси 17.30 — Фільм-концерт 17.45 — Екран пошани Українського телебачення 18.00 — Телефільм 18.30 — День за днем

фільм 10.35 — В.А. Моцарт Концерт № 9 для фортепіано з оркестром мідь-белого мажор 11.25 — Новини 14.30 — Новини 14.50 — П'ять річчя — справа кожного Документальний телефільм 15.50 — Російська мова 16.20 — Новини 16.25 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас» 17.25 — Виступ концертного ансамблю електронних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо 17.55 — Наш сад 18.25 — Мультифільм 18.45 — Сьогодні в світі 19.00 — День преси 19.35 — До 40-річчя Великої Перемоги Прем'єра документального фільму «Маршал Жуков Стріпін біографії» 21.00 — «Час» 21.45 — Вечірній мейд за участю артистів ЦДР НРВ ЧССР 22.30 — Футбольний огляд 23.00 — Сьогодні в світі

ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика 8.15 — Документальний телефільм 8.35 — Географія 8 клас 9.05 — Англійська мова 10.05 — Учимся ПТУ Беттиче никовича 10.35 — 11.40 — Географія 5 клас 11.05 — Поезія М. Асєєва 12.10 — Радянське образотворче мистецтво «Літнє подвигу» 13.10 — Багаторічний образ і музики О. Бородіна 13.45 — «Хоч одне людське серце за радощами» Поемична композиція за віршами радянських поетів 14.40 — В. І. Мейн — журналіст і редактор 15.20 — Новини 18.00 — Новини 18.15 — Ритмічна гімнастика 18.45 — Документальний фільм 18.55 — Учителю — урок музики 6 клас 20.00 — Вечірня казка 20.15 — Документальний фільм 20.25 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселіа» «Улія»

ня в Вітославичах» 21.00 — «Час» 21.45 — Фільм «Відкрийте серце» 23.05 — «Художники брати Тімошині» Національно-популярний фільм 23.20 — Новини

Добровіллячків с'є к и й райком ЛКСМ України ширю вітає Гуманенко Раїсу — інструктора райкому комсомолу та Осадного Віталія — секретаря комсомольської організації колгоспу імені Леніна з одруженням. Бажаємо здоров'я, щастя.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському язичку.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; сільськогосподарського виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53

Газета виходить у вівторок четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Комітету України

м. Кіровоград, вул. Гніпів, 2.

БН 00462.

Сесті 0,5 друп. арн

Індекс 61193

Зам. № 236

Гориз. № 400